

"Vazifemiz, ihlâs ile ve sebat ve tesanüdle ve mümkün olduğu kadar ihtiyatla, "sırran tenevveret" irşad-ı Alevîyi fiilen tasdik etmek, ona göre hareket etmektir. Yoksa, muarızlara mukabele etmek ve onların hücumundan telâş..." Bu mektubu açıklar mısınız?

"Vazifemiz, ihlâs ile ve sebat ve tesanüdle ve mümkün olduğu kadar ihtiyatla, 'sırran tenevveret' irşad-ı Alevîyi fiilen tasdik etmek, ona göre hareket etmektir. Yoksa, muarızlara mukabele etmek ve onların hücumundan telâş etmek değil. Muvaffakiyet ve fütuhat-ı Nuriye ve revaç ile intişarı ise, vazife-i ilâhiyedir. Vazifemizi yapıp, vazife-i ilâhiyeye karışmamak gerektir diye hem bana, hem sizin bedelinize teselli buldum."(1)

Risale-i Nurlar, bilindiği üzere, büyük baskıların ve sıkı takiplerin olduğu bir dönemde yazılmıştır. Din ve diyanetin yasaklandığı, dini eserlerin yazdırılmadığı, din adamlarının idam ve baskılar ile susturulduğu veya susturulmaya çalışıldığı bir ortamda meydana çıkmıştır.

Nur Cemaati, müspet hareket ederek ve asayişe de zarar vermeden hizmet etmeyi prensip kabul eden bir hareket olduğu için, hizmetlerini perde arkasında ve gürültüsüz yapmıştır.

"Sırran tenevveret", kelime olarak, gizli aydınlanma ve nurlanma demektir. **Risele-i Nur'da sırran tenevveratin manası, müspet hareket, asayişe zarar vermeden, gürültü patırtı çıkartmadan, gösteriş ve nümayişten uzak, devlet ve resmi kurumlarla mümkün merteye karşı karşıya gelmemek,** olarak anlayabiliriz.

Aslında kanunlar ve devlet açısından hiçbir sakıncası olmayan, millete ve devlete faydalı bu hareket, bir takım zındıka ve mason komitelerin, devletin kurumlarını kışkırtma ve tahriki sonucu, büyük baskı ve kanunsuz takibatlar altında hizmet etmek zorunda kalmıştır.

Bu Millet, Nur hareketini benimseyip bağrına basmıştır. O zamanın ağır şartlarında Anadolu köylüsü tarladan yorgun geldikten sonra **el yazısı ile** gece mum ışığında, baskı altında, **altı yüz bin nüsha Risale yazarak**, o zamanın komitelerine meydan okumuştur.

Nur hareketi, fırtına gibi eserek, etrafı dağıtarak, ortalığı karıştıarak değil; Nur gibi, güneşin ışığı gibi, fark ettirmeden, okşayarak, kalpleri ve gönülleri ısındırarak ve sevdirek, yayılma istidadı gösteren bir sevgi ve tamir hizmetidir. Böyle hareket etmeyi İmam Ali (ra) tâ o zamandan görüp sırlı bir şekilde Üstad Hazretlerine tavsiye etmiş.

Risale-i Nur'un yayılması, kabulü, galip gelmesi bizim vazifemiz değil, Allah'ın vazifesidir. Öyle ise biz müspet ve ihlaslı bir şekilde vazifemizi yapıp vazifey-i İlahiyeye karışmamalıyız. Bu mektubun ana teması budur.

(1) bk. [Emirdađ Lahikası-I, 156. Mektup.](#)